

Tactisch onvermogen in CRISISTIJD

Snel inspelen op wijzigende marktomstandigheden. Institutionele beleggers houden er grote beleggingsteams op na die met grote sommen geld schuiven tussen verschillende beleggingen en beleggingscategorieën. Loont het om zo actief op de markt in te spelen? De VEB nam de proef op de som in een turbulent beleggingsjaar.

“**Z**odra een belegger beseft hoe dom hij is en in een index gaat beleggen, wordt hij slimmer dan de slimste belegger.” Het is een van die typische uitspraken waarmee Warren Buffett duidelijk wil maken hoe verstandig en rendabel het is om breed gespreid en goedkoop te beleggen.

Buffetts credo is allang niet meer uniek. Het nut van indexbeleggen wordt al jaren wereldwijd gepredikt als een goede manier om

in één keer een hele portefeuille aan te schaffen. Talloze onderzoeken tonen aan dat veel van dergelijke indexfondsen – of hun beursgenoteerde pendant, etf's – op de lange termijn beter presteren dan zelf samengestelde beleggingsmandjes.

Toch hebben institutionele vermogensbeheerders teams van analisten en strategen in dienst die zelf aandelen selecteren. Zij moeten actief inspelen op verwachte marktontwikkelingen en zo hun meerwaarde bewijzen ten opzichte van

**SCHAALGROOTTE
MAAKT TACTISCH
BELEGGEN
OOK VOOR
PARTICULIERE
BELEGERS
BETAALBAAR**

de 'domme' indexvolgers. Vanwege hun omvang zorgen deze beleggers voor significante bewegingen op de beurs en alleen daarom al worden ze nauwlettend gevolgd door de beleggingsgemeenschap.

De coronacrisis zou een gelegenheid bij uitstek moeten zijn voor deze tactische beleggers om te laten zien dat hun aanpak, snel wisselen van belegging en beleggingscategorie, meerwaarde biedt.

Om te zien hoe dat afgelopen maanden heeft uitgepakt, hebben